

slottoespraak verbondscommissaris GRL congres 2011

Goedemiddag beste groepsleiding.

'Speelbeweging?'

Ik wil het met jullie hebben over een speelbeweging.

Dat was namelijk een bedenking bij een vroeger nationaal jeugdbewegingonderzoek van de Vlaamse regering. Uit dat onderzoek bleek dat alle jeugdbewegingen steeds meer op elkaar gaan lijken. Dat we met z'n allen steeds meer speelbewegingen worden. Ik geloof dat het méér is!

Ik stel meteen de vraag aan jullie:

Wie van jullie heeft door scouting anders naar de wereld leren kijken?

Bij wie heeft scouting belangrijke invloed gehad op het leven?

Ik ben er zeker van dat jullie allemaal een onuitwisbare indruk hebben achtergelaten bij één of meerdere van onze 70 000 scouts en gidsen!

Dat jullie hier zonet duidelijk standpunt hebben ingenomen en de prioriteiten voor de komende jaren hebben gerangschikt, is één van de bewijzen voor mij dat we niet zomaar een speelbeweging zijn. Meer nog:

prioriteit nummer één voor jullie is "*inzetten op verwachtingen van givers en jins om hen zo aan te sporen tot leidinggeven*", op de voet gevolgd door een vraag naar "*versterking van ons imago als scouts en gidsen*" en "*werk maken van persoonlijke motivatoren*". Overtuigd roepen jullie hier: ons spel is niet luchtledig, onze vrije tijd is niet vrijblijvend.

Onze grote pedagogische opdracht – ontplooiing van kinderen en jongeren als individu, in groep en in de samenleving – is voor scouts en gidsen onmogelijk zonder geëngageerde en verantwoordelijke jongeren.

Samen op tocht gaan en de vriendschap die onderweg groeit. Je eigen potje koken en de zo je mannetje leren staan. Samen beslissen over een kamphema en dus een aardig mondje leren meepraten. Ravotten in een bos en zo leren winnen en verliezen, met vallen en opstaan.

Héél dat avontuur, al dat spelen, daarmee biedt scouting aan kinderen en jongeren een uniek oefenterrein om te leren samenleven. Een laboratorium om te experimenteren met elkaar en met de wereld.

We léren onze kinderen en jongeren dus iets bij. Of nog: **Wij Voeden Op**.

En dat mag wat mij betreft niet vies klinken.

Na thuis en de school, is het sociaal netwerk de belangrijkste invloedssfeer voor jongeren; en daar zijn we fier op! We zijn trots op onze impact op jongeren.

We zijn trots op ons ideaal, waar we dromen van gelukkige mensen in een rechtvaardige wereld. We zijn fier op onze jongeren die bij Scouts en Gidsen Vlaanderen leren om samen op verkenning te gaan en samen durven tuimelen in het leven. En trots dat wij onze kinderen en jongeren opvoeden – geheel op onze eigen originele manier, waar we geloven in onszelf en in elkaar.

Maar concreet? Wat is dat, onze eigen originele manier?

Voor mij is onze manier van opvoeden de juiste combinatie van 'willen', 'kunnen', 'kennen'. En iets 'hebben'.

'Kennen' en 'kunnen' spreken voor zich. Dat gaat over wat we allemaal geleerd hebben tijdens het spel van scouting. Wij trappen lol, wij blijven plakken, wij maken lawaai, wij lopen weg, wij trekken sporen: vér en dièp, wij hebben lief, wij zijn een vat vol mogelijkheden, wij doen het zelf, voor mekaar, met mekaar, wij kunnen sjorren, wij trekken onze plan, vrolijke vrolijke vrienden dat zijn wij. Ceci n'est pas Chiro.

Wij voelen rechtvaardigheid en geluk aan. Wij gaan ervoor. Wij blijven onderweg. Scouts en gidsen leren luisteren, delen, aanvaarden en waarderen.

Door zich te leren inzetten voor de kwaliteit van de groep, leren scouts en gidsen ook hoe ze zich kunnen inzetten voor de kwaliteit van onze samenleving.

Al deze voorbeelden kunnen we benoemen met vier van de vijf basispijlers.

Ze zijn te belangrijk om niet elke keer opnieuw te verwoorden: het gaat over dienst, medebeheer, zelfwerkzaamheid en ploegwerk. En dan is er die vijfde basispijler.

Engagement. Dat gaat over 'willen', naast 'kennen' en 'kunnen'. Over: de schouders eronder steken.

Uit het onderzoek bij dit congres halen we verschillende redenen waarom vrijwilligers zich engageren voor de groep. Leiding kiest voor scouting omdat ze :

- in min of meerdere maten 'iets goed kunnen doen'
- omdat ze er vrienden maken
- omdat ze aan hun carrière willen werken, enzovoort.

Wat ook de motivatie mag zijn; scouting is een bewuste keuze. Het is kiezen om energie vrij te maken zodat anderen op je kunnen rekenen. Dat is welpen op je schouders tillen en hen een weidser uitzicht geven op het leven en de wereld dan 'ik, hier, nu' .

En een leider of leidster tenslotte 'hééft' ook iets; fijngevoeligheid of zin voor humor of gezag of charme; En daarbovenop heeft elke leider zin voor verantwoordelijkheid!

Jullie gaven zelf aan dat ouders de belangrijkste groep is om mee rekening te houden. Jullie vinden hun vragen en verwachtingen zeer terecht, en meestal ook realistisch om in te lossen. Ouders vertrouwen het mooiste wat ze hebben toe in jullie handen, omdat ze jullie vertrouwen. Omdat ze weten dat jullie verantwoord zullen omgaan met hun kinderen. Hieronder verstaan zowel de ouders als jullie: het aanbieden van kwaliteitsvolle activiteiten en het meegeven van waarden en normen. Zo'n activiteit is voorbereid, er is gedacht aan de veiligheid en het zich goed voelen van elk lid.

Er zit afwisseling in, ze is ineen gestoken met de nodige vindingrijkheid.

En waarden en normen, is juist datgene waar we zo trots zijn! Waar we zelf door geïnspireerd zijn en wat we zelf zo graag meegeven aan onze kinderen jongeren.

Het is NIET om het even; het is 'Verantwoordelijkheid'.

Even een belangrijke aanvulling: blijkt dat één van de meest aangehaalde redenen om te stoppen de sfeer in de groep is. Niet meer of niet minder. Daarom: investeer in de sfeer in jullie leidingsploeg! Maak plezier, geniet ervan! Geniet er ook zelf van!

Tot slot.

Ik stelde dat opvoeden kennis, vaardigheid, engagement en verantwoordelijkheid vraagt. In opvoeding schuilt het woord voeding; en ondervoeding is een onrecht.

Dáárom vind ik scouting méér dan een 'speelbeweging'. Daarom ben ik dus trots om de pedagogisch eindverantwoordelijke te zijn.

Omdat jullie hier nog maar eens aangetoond hebben – met als topprioriteit gaan voor input naar leden in onze oudste takken – dat we een pedagogische doel voor ogen hebben, en dat we dat alleen maar kunnen waarmaken met geëngageerde en verantwoordelijke leiding en groepsleiding.

Groepsleiding, ik zeg het graag: ik blijf jullie bewonderen voor het engagement en de verantwoordelijkheid die jullie week na week opnemen. Bedankt dus dat jullie dat vandaag nog eens haarscherp hebben bevestigd!

Het is nu aan jullie: zet alles op het spel! En geniet!

--

Christophe Lambrechts, VC

Sint Niklaas, 30 april 2011

